

Előfizetési árak:	
Egész évre	5 frt. — kr.
Fél évre	2 „ 50
Negyed évre	1 „ 30
Néptanítóknak egész évre	4 „
Egyes szám ára	10 „
Hirdetési díjak:	
Háromhados petit sor	8 kr.
Nyílterben sorokint	15 „
Bélyeg minden beiktatásért	30 „

BAJA

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelenik minden vasarnap.

Szerkesztői Iroda,
hova a lap szellemi részét illető közlemények értekeznek:
16 utca 327. sz.
Levelek csak hermetesen fogadottnak el. Kéziratok nem adódnak vissza.
Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — N a n a y L a j o s könyvtárába — küldendők be (Bodogser, Scheibner-féle ház.)

Munka és ipar.*)

Az emberiség haladásának eleitől fogva egyetlen eszköze, tényezője volt és lesz mindig a munka. Ez emelt föl úgy egyes embereket, mint egész nemzeteket az anyagi gyarapodás és szellemi tökélyesülés magasabb fokára. A munka eszközlötte, hogy az emberiség nagy többsége, kibontakozva a kezdetlegesség azon állapotából, melyben eredetileg létezett, helyesebben mondva csak tengődött, — nagy föladata, a folytonos előrehaladás, a tökélyesülés terére lépett.

Munkában rejlik az emberiség kincse s léteének feltétele. S ebből kiindulva, valamint egész nemzeteket, úgy egyeseket meg csak képzelnél sem lehet munka nélkül. Ha valamely nép e kincséről lemondana, ha lelépne a munkásság terétől, saját létének sirját ásna meg. Mert hiszen a természet sem képes mindazt előállítani, ami az ember szükségének fűződésére megkívántatik.

A munkásságot — habár igen csekély mérvben is — föltaláljuk azon a civilizációnak képzeltető legalsó fokán álló emberévő pápuakánál is kik a lehetőségig kerülve a munkát, pusztán a természet által, annak erői fölhasználása nélkül nyújtott anyagi javakból élnek, tengődve napról napra, s küzdve az elemekkel, vadállatokkal s általában a természet által ellenük állított akadályokkal.

A munka az élet; hol munka nincs, ott megszűnnék az élet is. Mindenki lépten-nyomon tapasztalja.

*) E közhasznú cikket a jelen szerkesztett „Általános Iparlap”-ból vesszük át.

Szerk.

A »Baja« tárcája.

Joko meséje.

— Egy majom életéből. —

Írta: Tauber Robert

(Folyt. és vége.)

— Szent Miklós és valamennyi kisebb szent, segítetek ti rajtam! — sohajtott a megkínzott — hej! csak egyszer volnék már a „huszonton” (ul, fogadom minden szentem, soha sem szököm meg többé örölyemről, még akkor sem, ha a Márkóváti szegész temető jó ellenem. Nem en!

Nem jó ily istentelen beszédekkel élni az éj sötétjében, mert az ember még azt sem tudja, ki hallgatja őt.

Sztipán is csak azt vette egyszerű észre, hogy alig két lépésnyire tőle valami fekete emelkedik a földből. E fekete összeszorítja az ő torkát, egy másik ugyanily undvarián módon bának el társával. És e fekete alakok lábszárát valami pirosból, még az éj sötétjében is látható nadrig veszi körül; ha lépnek, olyas zaj hallatszik, mely nagyon hasonlít a sarkantyú pengéséhez. E fekete alakok most vigan beszélgetnek egymással valami idegen és mégis ismeretes nyelven!

Bizony, bizony, ezek magyár honvédek. De Sztipán okos fia! Ó jól tudja, hogy kik őt guszba kötötték, azok nem honvédek, hanem mindannyi hazajáró lélek, kiket az ő istentelen beszéde zavart fel a sírból. Nini! az Andor urfi ott van közöttük — azaz a Márkó, ki az Andor urfi alakját öltötte magára. Mert tudnillik, hogy az Andor urfi nem lehet itt: vagy megölte a Dimitri uram sohasem hibázó golyója, vagy pedig jó messzire innen

talhatja e mondat igazságát, már maga a természet által munkára teremtett az ember, s aki ezen alapigazság ellenére a munkátlanság karjai közé dobja magát, az a természet által megszabott rendet forgatja föl, melynek minden tekintetbeni káros következményeit csakhamar tapasztalni fogja. A munkátlanság magamagát bünteti meg oly szigorral, melynek elkerülhetéseért a télen ember szivesen odaadna bármily nagy árt. Nem tekint az, hogy a telenség az egészségnek halálos ellensége s azt előbb-utóbb tönkrajuttatja a kötelességmulasztás, a munkaelhanyagolás — legalább pillanatra, vagy meglehet: hosszabb időre — vagy s orvosolhatlan bajokat okozhat, helyrehozhatlan hibákat szülhet.

Miként az ekevas a szántásra való használata által még fényesebb lesz, úgy az emberi tehetségek, akár a testiek, akár a szellemieket véve fel, munka által erősöbnek, kiképzettnek s alkalmasakká lesznek azon célok eléréséhez, melyek végett adtak.

Nem szándékunk, de nem is feladatunk ez alkalommal a munka hasznos voltának bizonyítására, mindenki maga tapasztalhatja azt az élet minden percében, de meg látjuk annak eredményét különösen azon népeknél, melyek a nomád harcás éttel már jökor felhagyva, létüket egyedül biztosító és fentartó munka terére léptek.

Mi tette az Europa nyugati részén lakó nemzeteket oly gazdagokká, hatalmasokká? A munka. Például Angliát említtük fel, mely jökor, a többi európai nemzeteket megelőzőleg ragadta meg az anyagi gyarapodás egyetlen biztos tényezőjét, a munkát s kedvező fekvése folytán nagymérvű tengeri kereskedésének segélyével fejlesz-

tette iparát oly fokra, hogy napjainkban a világkereskedelemben csaknem egyedüli ura s piaca, míg többi annyira megszaporodtak, hogy azoknak a nálunk hallhatatlan olcsóságú kamatra alig talál elhelyezést. S épen e miatt a kölcsönre szorult nemzetek kölcsönért hozzá, a dús gazdag Angliához fordulnak és az ugyszólván az egész világnak hitelezője. Terményei olcsóbbak a piacokra szállva mint — nagyon csekély kivétellel — bármely más nemzet iparának productumai. S hogy mindez így van, annak oka iparának oly magas fokú, nagymérvű fejlettsége.

Csak egyet említtünk azon számos ipartermék között, melyek nálunk mint angol gyártmányok csaknem kizárólag uralkodnak a piacokon. S ez a készgártás. A legfinomabb késők, melyeket zsebekben hordunk, melyekkel étkezünk, angol gyártmány. Az enemi iparikkéket általában sokkal olcsóbban vehetjük meg az angoltól, mint a tiroliától, s még olcsóbban mint a honi magyar, német vagy tót késmíveseinktől.

Természetesen ezen feletle csodálkozik a magyar ember, az a hétszínvafás nemes, ki az ipari foglalkozást lenévez, még mindig kutyabőrben véli az uraságot; hasonlókép bámul a falusi földműves, hogy miképp tudja helyreállítani az a furfangos ángliusz azt a szép portékát oly olcsón, holott a mi iparosaink, ha jobban is megfizetjük az árat, nem tudnak oly szépet, oly tartósságot produkálni.

A kifejlett iparnak nemzetgazdasági tekintetben óriási haladásáról idézzük a számtalanok közül egy példát a nemzetek történelméből.

A legközelebbi multban a francia-porosz háboruban — köztudomás szerint — Franciaor-

rekkel van dolga. — Kisértet nem szokott pisztolyt emlegetni.

— Hát édes Andor urfi — mond mindinkább reszkette, mert az Andor urfiótól, a szerbek ostromától, még jobban fél, mint a Márkótól! — hát édes Andor urfi, én csak annyit mondtam a Perónak, hogy a kit egy órával ezelőtt a pincében agyonlőttek, az nem lehetett én, mert először is ép egészséges látom magam előtt, másodszor ...

— És ki lötte agyon? — szakította hevesen félbe Andor a beszélőt.

— Kéms, mint Dimitrevits uram? — És most végleg meggyőződött Sztipán, hogy a ki vele beszél, nem kísértet. A kísértetek nem szoktak így tántorogni, és nélkül a levegőben kapkodni. Azt csak emberek teszik, kiknek vagy szívök, vagy fejük telve: fejük égettő rászi gövével, szívük még égetőbb fájdalom marásával.

És irtoztában kikelt arccal, líhegő mellet, kiudorodott szemgolyóival rohan tőle el. Félelem utána nézni! Kezét előre nyujtja, mint a vak, ki atótt tart, hogy valamibe atközze, és mint aki nehézzal teherrel szalad, előre lögtája fejét, míg vállal hátramaradnak. — Merre is megy csak? Egyenesen fel a kastélyba — végig rohan a folyosókon — a távolság dacára is jól hallani nehékes lépteinek tompá zaját.

Két perc mulik — két százada a nehézz, néma várakozásnak.

Két perc múlva ismét megjelen az ifju — ez egyszer terhet cepel a vállán és e kapálózó, szabadulni akaró, káromkodó teher nem más, mint Dimitrevits maga. Rettenetesen haraszkit, hogy rajta esett meg ilyesmi, de haragja ez egyszer egészen tetlenül, mert két kéz vaskapocsként zárja körül testét. Nem tud mozdulni.

Andor még mindig nem szól. Ugyanazon gé-

szág lehetőleg legerencesétebbül végzett. Nemcsak területének egy részét kellett feláldoznia a békéért, hanem ötezer millió franknyi (vagyis mintegy kétezer millió forintnyi) hadikárpótlást is kelle fizetnie a békeszerződés értelmében. A világ borzadva olvasta e kemény föltételekhez kötött szerződést, melyet szigorúságában a történelem — talán Karthagónak a rómaiak által történt elpusztítása esetét kivéve, midőn a szerencsétlen karthagoiak minden hajóikat és fegyvereiket a győztes rómaiaknak kénytelenítették átadni — nem mutat fel. S a franciák mit tettek? A helyett, hogy a világgal bántak vagy éppen jajgattak volna a helyzet kényeszerűségén, bámulatos szívóssággal és kitartással újra munkához fogtak, a háború által leromboltakat helyreállították, s egyszerre, alig mintegy másfél év alatt, avval léptek meg az egész világot, hogy az egész hadisarcot kifizették Németországnak. Sőt ezenkívül hazájukat újra visszahelyezték a vagyonosság és jólét előbbi fokára. S mindezt óriási fejlettségű iparának s ezzel kapcsolatban levő munkásságának köszönheti.

Nemzetünknek, főképp ujabbkori életében, valamint a művelődés és általános haladás egyéb tényezői, úgy az ipar tekintetében is haladást látunk, amennyiben igyekezett nemzetünk, ha nem is utólról a kiválón iparos és kereskedő államokat, de mindenesetre azok példáján haladva, iparát, s ez által közvetve a közvagyonosodást emelni. E törekvés azonban annyira terjedt, amennyiben az ajtaján bekopogtatott szükségétl indíttatva tenni kénytelenített.

Az ipar, ezen oly fontos nemzetgazdasági tényező, egész érdekében föl nem fogva, nem becsúlva, de meg negyedfélszázados szomszédaink: az osztrákok működése folytán, kiknek volt gondjuk arra, hogy a magyar ipar a megélhetés fokára ne fejlődhessek, hanem csak tengjen — nem is elég képes a kor követelte fokra emelkedni, de még csak annyira sem, hogy a külföldi iparral idebenn kiállhassa a versenyt.

A 40-es években megindult a nagyszerű nemzeti mozgalom, a védegyelet, mely Kossuth Lajos által indítványoztatva, s a hon összes fiaitól pártolva, célul tűzte ki magának a nemzeti ipar kifejlesztését az által, hogy a külföldi termékek kizárásával csak a honi ipar cikkeit engedett, és csinált piacot, — sem volt képes, minden látszólagos vívmányai dacára is, a kiti-

zött célt elérni. Mert — e társulat, melynek mint tudjuk, — a haza legkitűnőbb fia álltak élén, csak mintegy külsőleg igyekezett a bajt, iparunk fejletlenségét orvosolni, de nem belülről. A betegség, melyet gyógyítani kellett volna, és kell napjainkban is, nem az ipar külső támogatásának hiányából ered, vagyis nem onnan, hogy mint fogyasztók, nem pártoljuk eléggé a honi ipart, — bár látszólag így áll a dolog, — hanem abban, hogy mint termelők, mint iparosok vagyunk hátramaradva. Tehát jelenleg követett nemzetgazdasági rendszerünk hibás voltán kívül, mely iparunknak osztrákok általi csaknem teljes megfosztásában áll, s melynek orvoslása fölötte most is tanácsközkö nemzeti, iparunk hanyatlásának kiválónak a nemzet nagy többségének az ipar és kereskedelemük iránti közönyösségben, sőt bünül fölrható idegenkedésben rejlik.

A magyar ember ugyanis — legyen bár a legkisebb birtokú osztály — mely alkotmányunk történetében oly fontos politikai szerepet játszott, még napjainkban is irtózik a kézi, — az iparosi munkától.

Hogy úgy mondjuk, megvetéssel tekint a kézműves és kereskedői foglalkozásokra. Egyáltalában nem tartja azt az ő felfogása szerint „becsületese emberhez illő munkának“; szerinte a „paraszti dolog.“

Pedig éppen a középosztálynak, mely hajlan létünket az alkotmány védelmével tartotta fenn, melynek ma már szerepe lejárt, volna hivatása a régi, elavult fegyver eldobásával a nemzeti lét újabb föntartásának újában is harcosává, munkássává lenni, csakhogy természetesen más téren, az anyagi vagyonosodás, az ipar és általában a munkásság terén.

Ez osztály tagjainak a zöld asztal helyett, hol anyai szép szónoklatot mondtak el, most a műhelyben kellene forgolódnok.

Ez azonban éppen nem teszlik. A 100—200 holddal bíró falusi nemes, ha hat fia van, mind a hatot, a helyett, hogy az egyiket ügyvédnek, másikat orvosnak, harmadikat kereskedőnek, a negyediket szobónak és így tovább, helyesen megosztva köztük az életben reájuk váró feladatukat, — nevelné, mindegyikből tekintetes urat akar nevelni. E végzett iskolába küldi valamennyit, hol azok hallanak sok jót és szépet, de vajni keveset tanulnak.

Nem állítjuk, hogy ez kivétel nélkül így

annyira gyűlölték egymást ez életben: Dimitrevits, leánya Ilma és a szerencsétlen Mohácsy Andor.

Ezzel J o k o meséje ért véget.
A majomsereg kacagot az emberek döröszégén.

„Sem mi.“

S e m m i minden—minden s e m m i és s e m m i — mint ilyen — egy meghatározhatlan fogalom! Amely jelentéktelennek látszik és szöcska, oly nyomatékos tud néha lenni és ha tég értelemben mindazt értjük alatta, a mi nincs itt, a mi nem létezik: számos esetben ismét egyenes ellentéte annak, mit fogalmával jelezni akar. Legyen megengedve, a „semmi“ felett néhány talán s e m m i t sem jelentő észrevételt tennem, és ha ezen „s e m m i“-ben mi t e m m i találnak, min már más alkalommal is mosolyogtak, úgy meg vagyok jutalmazva fáradságomért: s e m m i r ö l v a l a m i t írni.

A „s e m m i“ már meg volt, mielőtt egyáltalán valami létezett, mert különben Isten nem teremthette volna belőle a világot.

S e m m i a legnagyobb nyomor, de egyszersmind a legduzsabb gazdagság jekepe és ki valamennyi földi jóval meg van áldva, annak s e m m i kívánni valója — nem marad.

S e m m i azon tengely, mely körül az emberek élete forog; azon dejes sark, mely az egyiket vonzza, a másikat magától eltaszítja. A szegények birják és a létért küzde, óhajtanak tőle megszabadulni, míg a gazdagok oda törnek, hogy másoknak — meghagyják, és nem is gondolnak arra, hogy jót érjék, midőn a ő gazdagságuk is romba dől és nekik sem marad — s e m m i j ö k.

van, mert hiszen nincs szabály kivétel nélkül, de áll a nagytöbbségre nézve. Végig járják azok a nagy események az iskolákat, vagyis inkább úszószák, s úres fövel mennek haza. Otthon természetesen az „iskola mellett“ nem tanulván mesterséget vagy földművelést, lesz belőlük fogyasztó, ki a kész vagyont apaszítja, de új előállítására képtelen.

Ha sikerült a fiuknak iskoláikat jól végezni, legjobb esetben lesz mindannyiból hivatalnok és prókator, kibe a nemzet ezen különben tulnyomó osztályát szaporítják és nehezítik meg annak a megélhetését.

(Vége következik.)

Különlélek.

Lapunk t. e. előfizetői tisztelettel felkértemek előfizetéseik mielőbbi megújítására, nehogy a szétküldésben fennakadás történjék.

A szerkesztőség.

— *Kinevezés.* Bodrogi Lajos eddig Baján működött kir. főgymn. tanár az újdítki főgymnasiumhoz neveztetett ki, hol állását még e héten elfoglalja.

— *Éső után köpönyeg.* A sétánynak gyúított Bódogtér most látták el 4 paddal. Amely kevés ezen szám a nyári évadban, oly fölösleges mostanában. Csak aztán télen valaki el ne vegye tízező anyagnak.

— *Szinbázi hírek.* Gerőfi Andor — mint halljuk — holnap érkezik városunkba. A teli idenyre pedig többek között Csóka Sándor jó hírnévnek örvendő szinigazgató is beada folyamodását a városi tanácshoz.

— *Jours fixes.* Az Uj Casino tudvalevőleg a többek között céljával azt is valija, hogy tagjai számára felelővási esteleket rendez. Ez eddigelő nem történt, de hallottuk a választmány egyik kiváló tagjának nyilatkozatát, hogy az alapszabályok ebbeli rendelkezéne a Casino parkonni fog megfelelni ugynevezett „jours fixes“ rendezése által, hol szellemi mulatság mellett a tagok és családjaik szórakozásáról is fog gondoskodva lenni. Üdvözöljük az éltrevaló eszmét, mely hivatva van, elzúllott társadalmi életünkön lendíteni és óhajtuk, hogy az eszmét a kivétel nyomban kövesse.

— *A bajai ipartársulatnak* immár saját helyisége van a „Bárány“-hoz címzett szállóházban. Iparosaink figyelmébe ajánljuk a lap élén közölt cikket.

— *Darászfészekbe nyult.* Özv. M. asszonyág szőllejében Szabadkán egy kis budár fiút a darazsak

pis léptekkel szalad megint az udvaron végig, a pinchéhez érve le a lépcsőn.

Ott leteszti Dimitrevits uramat a földre. És most Dimitri uramon a sor rémületesen felkeltán, homlokához kapkodni, tántorogni és saját testét véresre marcangolni — mert a holttestben saját leányára ismer, kit ő maga ölt meg.

Nem szól semmit, ha a keblélől felszálló nyögő hangot nem vesszük szózatnak — le akar leánya holttestére hajolni — de egy erős kéz félre löki onnan.

Feltekint.

Andor irtózatosan torzult arcát látja maga előtt, örült tekintetével találkozik.

Két tört tart kezében és csak ennyit mond: — Ertesz-e?

Hogy ne értene!

Ah, ezért a gondolatért még meg is tudna neki bocsátani, ha nem gyűlölné oly irtózatosan! Mily kegye arra gondolni, hogy e törrel szívet is fogja atzurni, azt az átkozott szívet, melyben minden csak magyar érzelem! Hogy fogja ő majd azt a sima arcot körmeivel tépdelni, azt az arcot, mely leányát halálba csalta!

A lámpa eloltattott.

A sötétben két percen át olyan zaj hallatszott, mint midőn acél csiszolja az acét. Aztán csend lön. Dimitrevits és Mohácsy, a szerb és a magyar, ölelve tartották egymást. Mindkettő halva volt.

A gyűlölet nem lépte át a sir küszöbét. Csendes nyugszanak egy sírban, kik annyira szerették,

egy összemarták, hogy feje megdagadt, szemei, orra és szája pedig a daganatok alatt egészen eltűntek. (Sz. K.)

— **Ki a ló?** Nagy zajt ütött a szabadkai vásárban két moré, fogván mind a ketten egy lónak kötőfékét, ragdosván egymást és traktálván válogatott kifejezésekké. A rendőrség beavatkozott, de mindkét moré azt állítja, hogy a ló az ő keserves keresménye. Minthogy azonban marhás-levelők nem volt egyiküknek sem, igazságot pedig csak bölcs Salamon tudott volna szolgáltatni, a rendőrség bekísérte őket lovasról együtt. A logeturcsát azonban az, hogy a ló most már egyiküknek sem kell és megtagadják a szegény párt. (Sz. K.)

— **Sikeres gyógymód a vészegyekeslél ellen.** Norvégia és Svédia, mihelyt egy megrögzött részeges viték börtönbe, táplálékul nem kap egyebet, mint borba áztatott kenyert és inni bort. A rab eleinte élvezte ezen tápot, de nem sokára annak bevétele kellemtelen, s végre undorító neki. Rendesen tíz napra annyira megundorodik a rab a börtöl, hogy inkább éhen veszni kész, mint azt bevenni. — Ezen gyógymóddal minden esetben célt értek.

— **A bajai polgári lövöldében 1877. sept. hó 9-én történt 605 lövés.** Ezek között 1 szeg, 6 négyes, 37 hármas, 69 kettős és 55 egyes. — Szegét lőtt: Stern Lipót. Négyessket lőttek: Koller Hugó 4, Eckert István 2. — Hármassokat lőttek: Eckert István 19, Koller Hugó 5, Cserba Ferenc 6, Klenantz János 4, Atanackovics L. 3, Szatryé Lipót 3, Eckert János 3, Spitzer Kóbi 1, De-Lorenzi 1.

— **A lapotvasárol.** Soha sem olvastak talán annyian politikai lapokat, mint mostanában (de azért nem fizetek elő), aki pedig nem tud olvasni, az felolvasat magának. Az igaz, nálunk roppant érdekltség uralg az orosz-török háború iránt; a mult porosz-francia háború csak bíktr volt ehhez képest. Az „Ellenőr” és „Magyar Hírlap” több mint 100 példányban kél el naponként egy könyvkereskedésben, s fél óra alatt bevétel talál.

— **Mocs Zsigmond** urnak egy tegnapi érkezett levelel értesülünk, hogy augusztus 31-én érkezett Sumlára, a török hadsereg főhadiszállására. Sajnáljuk hogy az érdekes levelet csak lapzartakor vettük s így tartalmát nem közölhetjük.

— **Hogy csinálják a pénzt?** Csak kevesen tudják, hogy az állam- és bankjegyeket nem egyenként, hanem csoportokban nyomatják egész ivekre és pedig úgy, hogy a különféle lemezekkel az egy-, öt-, tizen- és százforintos bankjegyek egyszerre nyomódnak. Különösen lepi meg az embert, mikor nyolc vagy tizenhat becses kép csoportját, mintegy 1000 forint értékben, együtt látja oly papíron, mely e képek nélkül alig érne 3 krajcárt. Még különösebb azonban, mikor a nyomdából kikerült nedves ivetk mint a vizes ruhát, agasztják ki a száraira. Mihelyt az ivék eléggé megszáradnak, a könyvkötőhöz jutnak, itt szotvadálják és csomagba kötözve a birodalmi pénztárba küldik. A bankjegyek papíra a schlöglmühi papírgyárban készül. A pénzügyministerium hivatalnokaiól álló bizottság, melynek tagjai azonban gyakran váltakoznak, örökös reggeltől estig az elkészített állampapírokra, melyeket a hirtalpakban és jegyzőkönyvekben pontosan foljgelyeznek. Csak a „javát” választják ki e célra, a legfinomabb és legtisztább kendegyöleset, minthogy ez a papírnak ruganyosságát ad és szívósságot kölcsönöz. Ez aztán az állományotába kerül, szintén a legnagyobb ellenőrzés mellett. A bankjegyeket a pitteni papírgyárban készítik ép oly szeretetteljes óvatossággal, mint az állampapírokat.

— **Rövid hírek.** A Győr soproni vasúton 50% kedvezményvel szállítanak törököknek szánt küldeményeket — Ó felsége a királyné Gödöllőre érkezett. — A trónörökös 8 napig lesz Pólabán. — Tamesvárotról b. Mariássy huszárhadnagy gr. Croni-Chanel huszárhadnagyot párjában agyonlőtte. — Thiers temetése szept. 8-án volt, oly nagyzeremben, mint nálunk Dók Ferencé. — Egyetemes magyar encyclopaedia van terében. — Türtt Erdélyben rokonszevesen fogadták mindenütt. — 90 magyar orvos és gyógyszerész ment eddig a török harcterre. — Thiersnek 1827-ben volt első párhája. — A legérgebb házi kőműves páholya brassói 1784-ben keletkezett. — Lehmann Mór, a nemzeti színház kitünő díszlet festője, Rákospalotán hirtelen meghalt. — Haynald Lajos érseket a kolozsvári nyomdász egy-let tisztelbeli tagjává választotta. — A Füzüs ivemzt nagy forrongásban van. — Ledochovszki bibornokot a poseni törvényesék egy évi fogságra ítélték el. — Stirában erős földrengés észlelték e hó 5-én.

Apróságok.

— Jegyezze meg, — figyelmezteté hivatalfőnöke egy alárendeltét, ki győgyítatlan iszákos volt, — a korszó addig jár a kútra, míg egyszer eltörik.

— Attól én épen nem félhetek, felel a javithatlan, az én korszóm soha sem jár a kútra, mindig csak a piacébe.

— Volt-e ön már büntetve? — kérdi a törvényszéki bíró a vádlotat.

— Még nem, — felel ez, — kivéven, hogy már másodszer nősültem.

X. orvossal kitünő fogvizet kapni olyanok számára, kiknek vagy hamis vagy semmilyen fogak nincsenek.

— Mi ritka? Egy újság, melyben nincs álhir. Mi ritkább? Egy szerencsés játszó; egy temetés, melynél az örökösök nem nevetnek. Mi legritkább? Egy vészszony, a ki halgat; egy pincér, ki a számításnál nem téved s egy újker, ki habár csak hatvan krajcár jár ne ki, egy forintot nem kér.

A gyermekek rendszerint akaratlanul árulják el a házi titkokat.

Minap két kis leányka játszik a sétáterem.

— Kik azok az urak ott mamád körül? — kérde az egyikik.

- Jó barátaink.
- S melyik a te atyád?
- Az a kövér!
- Honnan tudod te azt?
- Hát csak onnan, mert ő szokta verni a mamát.

Irodalom.

A „Magyarország és a Nagyvilág” 36. számának tartalma: Szöveg: A héres gyerek. Költ. (Greguss Ágost). — A vármegye rókjája. Elbeszélés. (Mikszáth Kálmán). II. Folyt. — Egy boldogtalan története. (Jack). Regény. Daudet Alfonz. (XXXV. folyt.). — Körültelt bolygók. Költ. (Dengi János). — Képek az orosz-török háborúból. — A természet könyvéből. II. Lebevny-bolygók és bolygótüzek. III. Légköri lecsapódások. (Kunkel Alajos). — Különletek. — Sakkteladvány. — Képrejtvény. — Szerk. üzen. Rajzok: Képek az orosz-török háborúból: Haszán herceg és törzsakara. Török páncélos hajó belsejében. Cserkeszek táncza. Cséplés az orosz táborban. A sipka-szoros nyerge.

A „Figyelő” irodalomtörténeti köztény szeptember havi füzeté megjelent következő tartalommal: Hero és Leander. Abafi Lajos. — Vallásiirodalom az Árpádok alatt. ifj. Fehérbáti László. — Iskolai program-dolgozatok repertóriumai 1874-ről. Dr. Károly Gy. Hugó. — Adalekok a Thörköly- és Rákóczi-kor irodalomtörténetéhez. Thaly Kálmán. — Egy ismeretlen szótárról, Békési-Concilia Emül. — A murányi Venus a magyar költészetben. Kárpáti Károly. — Gróf Mikó Lure leveleiből, Felmeri Lajos. — Szabó David, Abafi Lajos. — Egy idyll Amado Lászlótól, Véghegyi Dezső. — Kazinczy Ferenc levelei Cserei Farkashoz, Horváth Dóme. — Irodalomtörténeti repertórium, id. Szinyei József. — Kisebb közlemények. — A „Figyelő” havanként egyszer jelenik meg. Előfizetési ára: egész évre 8 frt. fél évre 4 frt.; egyes fizet. ára 1 frt. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., väci utca 1. szám.

— **Mossé Rudolf hirdetésí hivatala** ezennel tiszteltet tudatja, miszerint Budapest a Ferenciek bazárában 11. sz. alatt fiókot nyitott és hirdetésí megbízásokat valamennyi bel- és külföldi hírlap számára a legolcsóbb árak mellett, pontosan és szilárdan teljesítend. Legújabb hírlap listám ingyen.

Az első es. kir.

Dunagőzhajózási társulat
posta- és személyszállító hajóinak
menetrendje.

Bajáról Budapestre: Naponként déltán 1/3 órákor, és azonnal naponta, kivéve szerdán, reggel 4 órákor.

Bajáról Mohácsra: naponként esti 8 órákor, és azonnal déltán, szerdán csütörtökön és szombaton d. u. 3. szerdán és szombaton reggel 6 órákor.

Bajáról Ujvidékre: déltán, szerdán, és csütörtökön szombaton szombaton d. u. 3 órákor, szerdán és szombaton reggel 6 órákor.

Bajáról Zimonyba: déltán és csütörtökön d. u. 3 órákor, szerdán és szombaton reggel 6 órákor.

Bajáról Orsovára: szerdán és szombaton reggel 6 órákor. A szerdán és szombaton innét induló 2 hajó Szekeső állomást nem érinti.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Erdélyi Gyula.

HIRDETÉSEK.

A közeledő ŐSZI ÉS TÉLI IDÉNYRE

ajánlja a nagyérdemű t. c. közönségnek mint legjobbat és legolcsóbbat posztó és gyapjuszövetek bevásárlási forrásul hírvessz

Gyári-raktárát
Ugyanott legnagyobb választékban a legújabb bel- és külföldi kabát és nadrágnak való szövetek — valamint mindenemű Per-vion-, Doskin-, Tüffel-, Lo-den-, kato-nai és bérruhák-nak

PELLI MÓR
Budapest, VI. Mező-kertváros 3. sz. alatt.

szövetek dúsán fel-szerelt kész-letei találhatók. T. megék, ve-teránegyetek és tűzőlté intézetek részére szükséges póztó szállítások a legpontosabban eszközöltetnek. Mintak nyilatko-zattal: bérmentesen beküldetnek és a legeszkéklyébb megbizás is leg-pontosabban teljesítik.

Azon urak, kik a fennevezett cég részére műveket jutalékjál mellett működni akarnak, becses címek megküldésére kéretnek.

4196. sz.
K. L. 1877.

HIRDETMÉNY.

Baja város tanácsa részéről közhírré tételik, miszerint a város részére szükségeltető 146 öl kemény és 101 öl lágy hasáb fának beszerzése végett, **folyó hó 18-án d. e. 9 óra**kor a város házában a gazdasági hivatalban árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók 200 frt bánatpénzzel ellátva meghivatnak; bánatpénzzel ellátott s lepecsételt írásbeli ajánlatok a tanácshoz ezimezve, az árlejtés megkezdéséig szintén elfogadtatnak.

Baja, 1877. sept. hó 12.
RAJCSÁNYI JÓZSEF,
tanácsnok.

Hirdetmény.

A báthmonostori határban, Paesibara esárdával közvetlenül határos földbirtok, a rajta lévő gazdasági épületek, 5 holdnyi szőlővel és mindenemü gazdasági eszközökkel igen jutányos föltételek mellett szabadkézből eladandó. Bővebb tudósítás HADZITS GYÖRGY tanácsnoknál kapható.

4442. sz.
k. i. 1877.

HIRDETMÉNY.

Baja szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tételik, miszerint a köterületi vám ugy a négy országos és hetivásárok alkalmával fizetendő helypénzszedési jog gyakorlatnak bérbeadására *folyó hó 27. napján, délelőtt 9 óraker* Baján a városházánál a gazdasági hivatalban, hol az árverési feltételek előlegesen is megtekinthetők, nyilvános árverés fog tartatni, melyre a bérleni szándékozók 2000 frt bánatpénzzel ellátva meghivatnak; bánatpénzzel ellátott írásbeli lepecsételt ajánlatok a tanácshoz címezve, az árverés megkezdéséig szintén elfogadtatnak.

Baja, 1877. sept. hó 11.

RAJCSÁNYI JÓZSEF,
tanácsnok.

GOLDSTEIN HERMAN ETABLISSEMENTJA

Baján, főtér, Vanitsek-féle ház („Reich Farkas fiai“ szomszédságában.)
Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, hogy az itthelyi

piacón **rövidáru-, Bijonterie-, illatszere- és fehérenemü-kereskedést** nyitottam.

Törökvesem oda lesz irányozva, hogy raktáromon mindenkor **ujdonságok** és különösen a **legfinomabb cikkek** e nemből kaphatók legyenek.

Továbbá különös feladatomban tekintem, mindennemü csak képzelhető **hor-szávalóval** szabók és divatárusök számára a **legmérsékeltőbb árak mellett** szolgálhatni: valamint összes figyelmem oda fog irányulni, hogy solid eljárás által magamnak a n. é. közönség bizalmát biztosítsam.

Kis haszonnal beérvén, e hiányt nagyobb áruforgalommal óhajtom pótolni. Legyen megengedve reménylenem, hogy a n. é. közönség magának állításom valóságáról meggyőződést szerzend és számos látogatásért esdvén, vagyok

Baján, 1877. szeptember hóban,

GOLDSTEIN HERMAN.

Hirdetmény.

Özvegy Baráth Józsefnének Baján (Kis-budában) fekvő 228 sz. alatti birtoka — az úgynevezett **Deáki-major** — f. hó 16-án vasárnap délutáni 3 óraker a helyszínen tartandó árverezés útján **szabad kézből** eladatni fog.

A venni szándékozók a föltételek iránt előre is értekezhetnek a tulajdonossal.

Hirdetmény.

A nyerges-utcában 677-ik szám alatt fekvő vagy esetleg a kaszárnya-utcában néhai FARKAS IGNÁCZNÉ örököseinek tulajdonát képező **BÉRHAZAK** szabadkézből eladandók. — Bővebb tudósítást HADZITS GYÖRGY tanácsnoknál kapható.

Lakás bérbeadás.

Kazal Ferenc ur házában nagy-utcán, 3 szoba, 1 utcai és 2 udvari, 2 konyha, kamara, padlás, pince (teljes magánlakás) szt.-Mihálytól bérbeadandó. Értekezhetni Deutsch Márkus urnál.

Egy vas **GYERMEK-ÁGY** eladó.
Bővebb tudósítást nyerhetni kaszárnya-utca 56. sz. a.

N Á N A Y L A J O S

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

(BAJÁN, BÓDOG-TÉR, SCHEIBNER-féle HÁZ)

elvállal mindennemü

önálló munkák, röpiratok, táblázatok, körlevelek, esketési-, eljegyzési- és névjegyek, váltók és kötelevények, gúszjelentések, falragaszok sat. *izlésteljes és a legjutányosabb áron* való elkészítését.

Továbbá ajánlja

dusan berendezett raktárát *számlák-, szállítólevelek-, községi- és egyéb hivatalos nyomtatványokból, bíróságok, ügyvédek és községek számára.*

Vidéki megrendelések a legpontosabban s legjutányosabban eszközöltetnek.

Előfizetéseket elfogad a

Előfizetési díj:

„**B A J A**”

címü közlönyre.

Egész évre	—	—	5 frt	—
Fél évre	—	—	2 „	50 kr.
Negyed évre	—	—	1 „	30 „

== Hirdetések a legjutányosabban számíttatnak. ==